

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ*

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS OF GRADE FOUR STUDENTS
BY THE ROLE PLAY TECHNIQUE

ดิลก ชิงชนะ¹, พินโย พรหมเมือง²

Dilok Chingchana¹, Pinyo Prommuang²

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล^{1,2}

Vongchavalitkul University, Thailand.^{1,2}

Email : dilkchingchna@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองปราสาท 4 อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 18 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทบาทสมมติหลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้อภิปรายได้ว่าคะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพียงเล็กน้อย บางคนมีผลการเรียนเท่าเดิมมีนักเรียน จำนวน 5 คน มีคะแนนพัฒนาหลังเรียนลดลง ข้อมูลจากการสังเกตพบว่านักเรียนให้ความสนใจกับการแสดงบทบาทสมมติในชั้นของการแสดงอยู่ในระดับน้อยและไม่จริงจังกับการแสดงการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษผสมกับคำภาษาไทย เมื่อเพื่อนๆ ได้ดูการแสดงก็จะหัวเราะและหยุดการแสดง นอกจากนั้นภูมิหลังของนักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างอยู่ในเกณฑ์ไม่ได้สูงมากเท่าที่ควร

คำสำคัญ : 1. กิจกรรมบทบาทสมมติ 2. การสอนสอนภาษาอังกฤษ 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ABSTRACT

The purpose of this study was to enhance communicative English speaking ability of Primary students by using role play. The sample group was grade four students at Nikhom Sang Ton Eng Prasat 4 School, Phanom Dong Rak District. Surin Province, 18 people, using the experimental period for 4 weeks, 4 hours per week, total 16 hours. The instruments used in this study were eight lesson plans focusing on role play, pre-posttests of communicative English speaking, and students' self-assessment form. The data were statistically analyzed by mean scores, percentage, standard deviation and t -test for dependent samples.

The result of this study indicated that: the comparison of students' English speaking skills using role play of grade four students before and after using role play after learning. Not higher than before studying. It can be argued that students' scores after studying were only slightly higher than before studying. Some of them had the same academic results as before. There were 5 students whose development scores after studying decreased. Data from observation found that the students paid little attention to the role-playing stage of the performance and were not serious about communicating in English mixed with Thai words. When their friends watched the performance, they laughed. and stop the show in addition, from the background of the students, their English learning achievement is not quite as high as it should be.

Keywords : 1. Role play Activity 2. English teaching 3. Grade four student

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

สังคมโลกปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์เป็นสังคมของข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวความเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงกันอย่างรวดเร็ว คนในสังคมต้องติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ กลายเป็นภาษาสากล ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ และเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ จนกระทั่งถึงการสมัครเข้าทำงาน ในแวดวงอาชีพต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ภาษาอังกฤษเป็นคุณสมบัติข้อหนึ่งที่คนทำงานต้องมี และหลายหน่วยงานได้กำหนดให้ต้องสอบภาษาอังกฤษในการเข้าทำงานด้วย นอกจากนี้ที่ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการประกอบอาชีพต่างๆ ในโลกยุคปัจจุบันนี้แล้วที่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร อำนวยความสะดวก การติดต่อสื่อสารและคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงข้ามพรมแดนที่มีความสะดวก รวดเร็ว รวมทั้งระบบเศรษฐกิจและการเมืองที่เปิดกว้างมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียนจากความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นประเทศไทยได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนในทุกระดับชั้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ตามแผนการสอนที่กำหนดไว้กล่าวคือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ ฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ในเนื้อหาและจดจำโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติถูกต้องและเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในด้านทักษะการพูดในการสอนทักษะการพูดสำหรับเด็ก Schickedanz and York (1997) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะ ทางภาษาแบ่งออกเป็นหลายส่วน เช่น การพูด การฟัง การอ่าน และ การเขียน จะเกิดผลดีหากครูผู้สอนจะมีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบและการวางแผนการสอนในแต่ละระดับของทักษะ

ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ได้รับตามสถานการณ์ที่นักเรียนมีความสนใจเพื่อฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการวางแผนเค้าโครง และตรวจสอบบทละครของแต่ละคนที่ได้รับหน้าที่ในการแสดง ในการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียน และเนื้อหาเพิ่มเติมที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวันโดยมี 3 ชั้น ชั้นเตรียม ชั้นแสดง ชั้นสรุปและนำหัวข้อที่นักเรียนสามารถเลือกมาใช้ในการแสดงบทบาทสมมติจากบทเรียนที่ผ่านนำมาสร้างเป็นสถานการณ์ ประกอบด้วย การกล่าวทักทาย การบรรยาย ภูมิอากาศ การสร้างความคุ้นเคยกับคนอื่น การสั่งอาหารและเครื่องดื่มอ้างอิงจาก Ments (1983) กล่าวว่า การใช้บทบาทสมมติมีประโยชน์ดังนี้ 1) ช่วยให้นักเรียนแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ 2. ช่วยให้นักเรียนได้อธิบายถึงหัวข้อสนทนาและปัญหาส่วนตัว 3. ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจตนเอง 4. นักเรียนได้ฝึกพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ 5. แสดงปัญหาสังคมโดยทั่วไป และปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ 6. ให้โอกาสแก่นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและให้ความสำคัญต่อการตอบสนอง ทางอารมณ์ในการแสดงและภาษาท่าทางในการใช้ภาษาอังกฤษครูผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้กำหนดบทสนทนาและบทบาทของแต่ละคนโดยกำหนดว่า ผู้เรียนจะแสดงเป็นใครและจะพูดอย่างไรบ้างพูดเกี่ยวกับอะไรในสถานการณ์นั้นๆแต่สิ่งที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดประโยคเนื้อหาหรืออาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดเองโดยครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา การแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาและมีความสำคัญในการฝึกทักษะและการพูดภาษาอังกฤษ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตจริงได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษการกล้าแสดงออกในการที่จะสื่อสารตามบทบาทหน้าที่และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้บทบาทสมมติ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ทบทวนสมมติ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทบทวนสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากการใช้ทบทวนสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

4. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

4.1 ประโยชน์ต่อนักเรียน คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองปราสาท 4 อำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 มีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการสื่อสารทางภาษาอังกฤษมากขึ้น

4.2 ประโยชน์สำหรับครู คือ ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการทดสอบแบบกลุ่ม cluster random โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 18 คนโดยวิธีการจับสลากเพื่อออกมานำเสนอกิจกรรมบทบาทสมมติโดยใช้ภาษาอังกฤษตามหน่วยบทเรียนที่ครูประจำชั้นได้กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นการถามตอบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารประโยคในชีวิตประจำวันตามหน่วยบทเรียนจำนวน 20 ข้อ โดยใช้ทบทวนสมมติและเหตุการณ์ที่กำหนดขึ้นมาและแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 8 แผน ใช้เวลาแผนการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล วิธีการดำเนินการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีโดยใช้การทดสอบแบบแผนการทดลอง One -Group, Pre-test, Post-test Design (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ตามเกณฑ์ การศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (รายวิชาภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในด้านการพูดเพื่อนำมาจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และวิเคราะห์เพื่อหาสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ในการจัดการเรียนรู้ตามบทบาทสมมติ เรื่อง my self และบูรณาการเนื้อหาด้วยการสร้างบทบาทสมมติเกี่ยวกับ greeting, Travel, family, Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิเคราะห์ด้วยสถิติ One sample t-test

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 18 คน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	S.D.	Z	p
ก่อนเรียน	18	9.22	2.46	1.922	.055
หลังเรียน	18	11.00	1.94		

จากตารางที่ 1 พบว่า ในภาพรวมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.48 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และมีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าเท่ากับ 1.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.85 โดยการจัดการเรียนรู้ โดนใช้บทบาทสมมติ เรื่อง My self ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลำดับต่อไปจะวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ Wilcoxon matched pairs signed rank test ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	10	66.67	13	86.67	3	20.00
2	10	66.67	13	86.67	3	20.00
3	11	73.33	11	73.33	0	0.00
4	11	73.33	11	73.33	0	0.00
5	9	60.00	8	53.33	-1	-6.67
6	13	86.67	7	46.67	-6	-40.00
7	14	93.33	11	73.33	-3	-20.00
8	12	80.00	13	86.67	1	6.67
9	8	53.33	13	86.67	5	33.33
10	10	66.67	9	60.00	-1	-6.67
11	8	53.33	10	66.67	2	13.33
12	9	60.00	10	66.67	1	6.67
13	7	46.67	11	73.33	4	26.67
14	6	40.00	11	73.33	5	33.33
15	6	40.00	11	73.33	5	33.33
16	10	66.67	9	60.00	-1	-6.67

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
17	6	40.00	13	86.67	7	46.67
18	6	40.00	14	93.33	8	53.33
$\bar{X}$	9.22	61.48	11.00	73.33	1.78	11.85
S.D.	2.46	-	1.94	-	3.49	-

จากตารางที่ 2 พบว่า จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0

ตารางที่ 3 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน (15)	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน	การผ่านเกณฑ์
1	13	86.67	ผ่านเกณฑ์
2	13	86.67	ผ่านเกณฑ์
3	11	73.33	ผ่านเกณฑ์
4	11	73.33	ผ่านเกณฑ์
5	8	53.33	ผ่านเกณฑ์
6	7	46.67	ผ่านเกณฑ์
7	11	73.33	ผ่านเกณฑ์
8	13	86.67	ผ่านเกณฑ์
9	13	86.67	ผ่านเกณฑ์
10	9	60.00	ผ่านเกณฑ์
11	10	66.67	ผ่านเกณฑ์
12	10	66.67	ผ่านเกณฑ์
13	11	73.33	ผ่านเกณฑ์
14	11	73.33	ผ่านเกณฑ์
15	11	73.33	ผ่านเกณฑ์
16	9	60.00	ผ่านเกณฑ์
17	13	86.67	ผ่านเกณฑ์
18	14	93.33	ผ่านเกณฑ์
$\bar{X}$	11.00	73.33	ผ่านเกณฑ์
S.D.	1.94	-	ผ่านเกณฑ์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100 ลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon matched pairs signed rank test ดังนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการเรียนรู้	n	คะแนน ตามเกณฑ์	$\bar{X}$	S.D.	Z	p
หลังเรียน	18	10.50	11.00	1.89	1.171	.242

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ไม่สูงกว่าเกณฑ์

7. อภิปรายผลการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้นโดยพบได้จากคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นได้ดังนี้ จากเกณฑ์การวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองปราสาท 4 พบว่านักเรียนมีคะแนนในการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเกณฑ์ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยแต่ละหัวข้อรวมๆ กันดังหัวข้อต่อไปนี้ 1) ความคล่องแคล่ว (Fluency) 2) ความถูกต้อง (Accuracy) และ 3) ท่าทางน้ำเสียงประกอบคำพูด (Gesture) ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าคะแนนหลังเรียนบางคนสูงขึ้นเพียงเล็กน้อยและบางคนมีค่าเฉลี่ยเท่าเดิมในทุกๆ หัวข้อเนื่องจากว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องกำหนดสถานการณ์ให้คล้ายคลึงกับความเป็นจริงที่นักเรียนได้พบเจอในชีวิตประจำวัน อาทิ เช่น การตกท้าย การซื้อของซึ่งทำให้เด็กค่อนข้างไม่มั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษแบบการแสดงบทบาทสมมติเป็นเพราะการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาในทุช่วงชั้นไม่ค่อยได้สัมผัสกับการพูดการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นประจำเลยทำให้ผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างไม่ได้สูงมากเท่าที่ควรและได้หวังไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานในส่วนองงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้นมาเพื่อใช้บูรณาการสอนในช่วงชั้นทดลองนี้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันทา แก้วพันช่วง (2550) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนได้ตามศักยภาพควรจะเริ่มต้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นรูปธรรมและเน้นการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงให้มากขึ้นโดยนักเรียนควรจะได้รับการบทบาทสมมติแบบมีบทให้ซึ่งก่อนทำการแสดงนักเรียนได้ทำการฝึกซ้อมจนเกิดความมั่นใจ นักเรียนได้ลองแสดงจริงมีประสบการณ์ตรงในการแสดงออกทางภาษาที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่ถูกต้อง

8. องค์ความรู้ใหม่

ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งมีขั้นตอนรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม ขั้นเตรียม คือ กำหนดเรื่องราวสถานการณ์ 2) ขั้นแสดง ขั้นแสดง คือ แสดงบทบาทในเรื่องราว 3) ขั้นสรุป คือ การถามตอบเพื่อสรุปเรื่องราวจากบทบาทสมมติที่นักเรียนได้นำเสนอ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่า หลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้อภิปรายได้ว่าคะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพียงเล็กน้อยบางคนมีผลการเรียนเท่าเดิมมีนักเรียน จำนวน 5 คนมีคะแนนพัฒนาหลังเรียนลดลง ข้อมูลจากการสังเกตพบว่า นักเรียนให้ความสนใจกับการแสดงบทบาทสมมติในขั้นของการแสดงอยู่ในระดับน้อยและไม่จริงจังกับการแสดงการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษผสมกับคำภาษาไทย เมื่อเพื่อนๆ ได้ดูการแสดงก็จะหัวเราะและหยุดการแสดง นอกจากนั้นภูมิหลังของนักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างอยู่ในเกณฑ์ไม่ได้สูงมากเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ ศรทัตต์, ชัยวิชญ์ สีดาบุตร, อัจฉรา ไชยราช, ธนพร โปมิน, ณัฐพงษ์ ขจรแสงเจริญ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 82.72/83.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.5796 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.96 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษมีค่าคะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 23.33 4) นักเรียนมีความพึงพอใจในแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

9.1.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของควมมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งมีขั้นตอนรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม ขั้นเตรียม คือ กำหนดเรื่องราว สถานการณ์ 2) ขั้นแสดง ขั้นแสดง คือ แสดงบทบาทในเรื่องราว 3) ขั้นสรุป คือ การถามตอบเพื่อสรุปเรื่องราวจากบทบาทสมมติที่นักเรียนได้นำเสนอ เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

9.2.1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรให้ความสนใจพัฒนานักเรียนในขั้นการแสดงโดยให้นักเรียนฝึกสนทนาเป็นกลุ่มตามบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วเพื่อนำความรู้ที่ได้มาสร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่นักเรียนสนใจในขั้นนี้

ครูควรเข้าไปให้คำปรึกษาในการแต่งประโยคบทสนทนาครูอาจจะมีส่วนร่วมในบทสนทนาของนักเรียนด้วยนอกจากนี้ควรมีเอกสารหรือแบบฝึกเพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้นำไปใช้ในการสร้างบทสนทนา นอกจากนี้แล้วครูควรให้กำลังใจนักเรียนในการที่จะกล้าแสดงออกเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษและสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น มีคำศัพท์ บทสนทนาใหม่ๆแสดงบนกระดานหรือตามสื่อการสอนเป็นในรูปแบบของภาษาอังกฤษเป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

9.3.1 ควรที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะร่วมกับบทบาทสมมติ เพราะนักเรียนในแถบชนบทยังขาดแคลนสื่ออุปกรณ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษการที่มีแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนได้ทบทวนและนำบทสนทนาในแบบฝึกมาสร้างบทสนทนาของกลุ่มข้อเสนอและการปรับปรุงเพื่อที่จะพัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติ

9.3.2 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองปราสาท อำเภอ พนมดงรัก จังหวัด สุรินทร์ การวิจัยที่เก็บข้อมูลนอกเหนือจากในชั้นเรียน โดยอาจพัฒนารูปแบบกิจกรรมบทบาท สมมติที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ ภาษาได้ดีมาน้อยเพียงใด และควรประเมินทักษะเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในหลายๆ ด้าน เพื่อจะได้วิเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำวิจัยให้มีเกณฑ์ในการพัฒนาที่ดีขึ้นกว่าเดิม ควรมีการดำเนินการวิจัยในทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่าน และการเขียน โดยการใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติที่นักเรียนสามารถเขียนบทเอง โดยเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อให้ง่ายและรู้ปัญหาที่แท้จริงของกลุ่มนักเรียนที่ได้ทำการวิจัย

10. เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ ศรทัตต์, ชัยวิชญ์ สีดาบุตร, อัจฉรา ไชยราช, ธนพร โปมิน, ณัฐพงษ์ ขจรแสงเจริญ. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*. 6(2). 551-565.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน.
- สุนันทา แก้วพันช่วง. (2550). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Ments. (1983). *The Effective Use of Role-play: Practical Techniques for Improving Learning*. London : Kogan Page Publishers.
- Schickedanz and York. (1997). *Early Education and Care: Beginnings*. New York : Gordon Press.

11. คำขอบคุณ

การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จลุล่วงได้ดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ ดร.กัญญาพร เมือง อาจารย์ที่ปรึกษาที่สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของการงานวิจัยตลอดจนคอยให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จทำให้งานสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ฐิตียา เรียนนระการ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงศ์ ลือนาม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระและได้ให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัย ส่งผลให้งานวิจัยนี้สำเร็จเรียบร้อยผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณท่าน ผู้อำนวยการ วชิร รักษาสร้อย ผู้บริหารโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปราสาท 4 และครูพี่เลี้ยง นางสาว รัชฎา เปரியิ่งที่คอยให้คำแนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอน คอยให้คำปรึกษาต่างๆ ที่ให้โอกาสในการศึกษาค้นคว้าสนับสนุนอำนวยความสะดวกในด้านเวลา การเรียนและการทดลองเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพ

ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่น้องที่คอยให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างคอยให้กำลังใจและคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทุกท่าน ตลอดจนเพื่อนครูและเจ้าหน้าที่โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปราสาท 4 ให้การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีตั้งแต่ต้นเสมอมาที่มีได้เอ่ย นามในไว้ ณ ที่นี้ขอขอบพระคุณยิ่งขอขอบคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมาและเป็นกำลังใจตลอดการทำวิจัยสุดท้ายนี้ขอขอบคุณนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองปราสาท 4 ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบและตลอดถึงกิจกรรมต่างๆ จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี